

INDEX

- Μάντως**, omnino, plane II, 6, 19: IV, 2, 31.
- Παρά cum gen. servit explicationi;** ἢ παρὰ τούτων εὐνοια, horum benevolentia II, 2, 12. c. acc. de violatione; παρὰ τὸς νόμους, contra leges I, 1, 18: cf. I, 3, 4: παρὰ τὸς ἄλλους, prae caeteris IV, 4, 1: inter I, 4, 14. propter v. n. II, 1, 2.
- Παραβάλλειν πρὸς**, comparare cum, II, 4, 5: IV, 8, 11. *Ern.*
- Παραγίνεται**, contingit, sc. vt nanciscatur, potiatur II, 1, 2. *Ern.*
- Παραγινώσκω**, male iudico, I, 1, 17. *Ern.*
- Παραθεωρεῖν ἑαυτὸν πρὸς τὸς ἄλλους** se comparare cum aliis IV, 8, 7.
- Παραινεῖν**, moneo I, 3, 8.
- Παραιρῶμαί τινος**, I, 6, 1. abduco, aufero: de discipulis, quos Antiphon abducere a Socrate volebat. *Ern.*
- Παραιτῶμαι**, deprecor II, 2, 14.
- Παρακαλῶ**, arcesso II, 10, 2.
- Παρακαταθέσθαι** IV, 4, 17. alicui aliquid, tanquam depositum, tradere quod; de iis rebus dicimus, quas fidelissime sanctissimeque custodiri volumus, tanquam cum alicui liberos commendamus. v. *Péritz. ad Aelian.* IV, 1. *Ern.*
- Παρακινεῖν**, v. n. IV, 2, 35.
- Παρακμάζειν**, ob ingrauescentem aetatem debilitari IV, 4, 23.
- Παραλαβεῖν**, IV, 7, 2. accipere, quod traditur, *sich zu messen lassen.* *Ern.*
- Παραλείπειν**, praetermittere, ex consilio III, 6, 6. sed ἀμελεῖν, praetermittere ex negligentia aut contemptu.
- Παραμόνιμος**, qui manet, non fugit, de seruo fideli II, 4, 5: de fera III, 11, 11. Παράμονος, constans, qui manet II, 10, 3.
- Παράνοια**, dementia III, 9, 7.
- Παρανομεῖν**, leges violare IV, 4, 4: παράνομος, legum violator I, 2, 2.
- Παραπλήσια**, simillima IV, 4, 12.
- Παρασκευάζειν**, parare alteri, sed *mei.* parare sibi II, 1, 30: παρασκευάζω τινὰ σωφρονέστερον, modestiorem reddere docendo, ex-
ercendo, hortando, IV, 3, 18; παρασκευάσμαι, consuevi I, 2, 34: II, 2, 11. 13.
- Παρασκευή**, apparatus III, 3, 14: νικητικῆ, instrumenta victoriae, quaecunque ad victoriam faciunt III, 4, 11.
- Παραστάτις**, adiutrix II, 1, 32. παραστάται proprie dicuntur milites, qui sibi in acie adstant, quibus sibi inuicem opitulari par est. παρίστασθαι *notat*, praesto esse, auxilium ferre III, 7, 5. παριστάμενα, superuenientia, oprimentia nos. *Ern.*
- Παρατείνεσθαι**, defatigari, v. n. III, 13, 6. *vid. de hac v. Casaub. ad Athen. p. 285. et Rubnk. ad Timaeum p. 206.*
- Παρατηρεῖν**, obseruare III, 14, 4.
- Παραχρῆμα** v. n. II, 1, 20.
- Παραχωρεῖν ὁδῷ**, de via cedere II, 3, 16.
- Παρέχειν**, efficere IV, 6, 15.
- Παριέναι**, praetermittere I, 1, 12.
- Παροξύνειν**, excitare, impellere πρὸς III, 3, 13: c. *inf.* III, 5, 3.
- Παστὰς**, diaeta III, 8, 9. *Ern.* coenaculum: *idem dicitur Oecon. IX, 4. διαιτητήριον, et recentioribus Graecis, teste Polluce, ἔξεδρα.*
- Πάσχει ὑπὸν**, facit quod porcus I, 2, 30: ἀγαθὰ, commodis afficitur II, 2, 3: IV, 2, 26. *Ern.*
- Πατρῶος**, patrius, qui fuit maiorum III, 5, 8: πατρῶα στρατηγήματα, patris consilia bellica III, 5, 22: οἶκος, patris domus III, 6, 2.
- Παύειν τινὰ**, alicuius cupiditatem coercere III, 6, 1: τῆς ἀθυρίας τινὰ, alicuius trepidationem sedare IV, 2, 17: τινός τινα, auocare a re aliquem I, 2, 2. 5.
- Πεζική δύναμις**, copiae pedestres, opp. δύναμις ναυτικῆ III, 6, 9.
- Πείθω**, persuadere conor I, 3, 4: τὰ πείθοντα ἐσθίειν *ib.* 6 de ferculis delicatis, quae etiam cibo refertum ad comedendum alliciunt et inuitant. *Ern.* πείθομαι, in hanc sententiam adducor III, 5, 7.
- Πείραν λαμβάνειν**, periculum facere I, 4, 18; δίδοναι, specimen dare